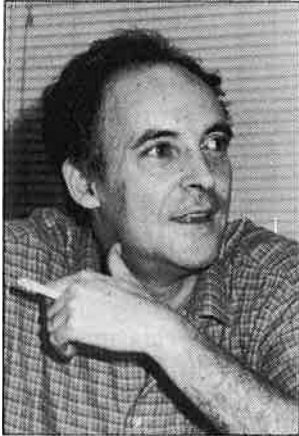

Arròs a banda

Ramon Barnils

Si fóssim espanyols

En la llista d'artistes de nom reconegut que han dit públicament que votaran sí al d'això es compten ben bé dues o tres persones de bé, que mereixen tota la confiança del món —una confiança absoluta dins de la relativitat també absoluta de totes les coses d'aquest món.

I doncs, i, com és possible que persones de tota confiança decideixin votar sí, i en públic, i en facin propaganda? i Què les pot haver empès a adoptar aquesta decisió que, situats en un terreny abstracte, no lliga de cap de les maneres amb la seva manera de ser i de pensar?

L'explicació rau en el fet que no són artistes a seques, sinó que són artistes espanyols. Decidits a tocar de peus a terra, posats a reflexionar sobre el sí o bé el no, han tingut la serenitat de reconèixer tots els elements de la seva circumstància. Un d'aquests elements, la condició d'espanyols, per fi se'ls ha presentat amb tota la cruesa, la servitud i la inevitabilitat de qualsevol nacionalisme —condició de tota persona, sigui d'on sigui i pensi com pensi.

Han assumit finalment la condició d'espanyols, i com a tals han arribat a la conclusió que han de votar que sí. Efectivament, pobres espanyols. Porten cinc segles d'espanyolia, i encara no fa un any ni a Girona, terreny neutral, no es van poder

posar d'acord sobre què és Espanya. Gasten imperi durant quatre segles i escampat pels cinc continents, i encara no saben si la seva llengua és l'espanyol o el castellà, i si dir-los que parlem equatorià és o no un insult. Es diuen europeus, i quan diuen que són tres-cents milions no es refereixen als tres-cents milions d'habitants d'Europa, sinó a tres-cents milions de digníssims, això sí, ciutadans del Tercer Món. Temps era temps van aterrir Europa, gràcies a l'aura musulmana que encara els durava; en canvi, les guerres civils europees dites napoleòniques els les van haver de guanyar els anglesos; pel que fa a les dues guerres mundials, la primera, nítidament europea i la segona, principalment desenvolupada i decidida sobretot a Europa, ni hi van participar.

Els espanyols necessiten urgentment, històricament, que els considerin europeus, i si van deixar perdre l'ocasió de les dues guerres mundials, ara com a mínim no poden perdre la que els ofereix l'OTAN. El seu objectiu, objectivament del tot explicable, és aquest: «Som de l'OTAN, ergo som europeus».

Sense problemes d'identitat, els europeus del temps de Grècia, Roma i Carlemany, no necessitem demostrar res. Podem dir sí, com alguns, no, com d'altres, i abstenir-nos, com els de més enllà. •

fa In-Vi te l'Aui

Carretera d'Arinsal
Telèfon 35 1 54

LA MASSANA
PRINCIPAT D'ANDORRA

Especialitats en Graellades i Carns a l'Ast - Cuina casolana